

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی دیه و تلغیظ آن در ماه های حرام

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مجید دورودیان - گروه حقوق، دانشیار، دانشگاه پیام نور تهران، ایران

پژمان الهامی طالشمیکائیل - گروه حقوق، مدرس دانشگاه، نویسنده و پژوهشگر، ایران

نعمت الهامی طالشمیکائیل - گروه حقوق، دانشجوی کارشناسی ارشد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

دین مبین اسلام برای جلوگیری از خونریزی و انتقام جویی عمومی و قبیله ای که در گذشته رایج بوده ابتدا قصاص و بعد دیات را وضع نموده و معین کرده است دیه به معنی خونبهاست و در قرآن کریم دو مرتبه بکار رفته است. دیه از جمله مجازات های منرج در فقه اسلام است که در قوانین کیفری جمهوری اسلامی ایران در قانون مجازات اسلامی نیز در ماده 294 تا 497 احکام آن آمده است. دیه مالی است که به سبب جنایت بر نفس یا عضو مجنی علیه یا به ولی یا اولیاء دم او داده می شود. دیه در مورد قتل عمد در صورت توافق طرفین بر پرداخت دیه و عضو متهم از قصاص و نیز در قتل غیر عمد مانند تصادفات رانندگی در قتل شبیه عمد پرداخت می گردد. از جمله احکام ویژه و استثنائات دیه، تلغیظ آن در ماه های حرام (رجب، ذیقعد، ذیحجه و محرم) است در قبل از اسلام که اسلام نیز آن را امضاء نموده است این ماه های قمری دارای حرمت خاصی بوده و بنابر آن در بحث دیه، نیز اگر قتل در صورتی که صدمه و فوت هر دو در یکی از چهار ماه حرام فوق و یا در حرم مکه معظمه واقع شود علاوه بر پرداخت دیه به عنوان تشدید مجازات باید یک سوم هر نوع از انواع دیه که انتخاب شده است اضافه بر اصل دیه به مقتول پرداخت شود ولی سایر امکنه وازمنه هر چند متبرک باشند دارای این حکم نیستند که در ماده 299 قانون مجازات اسلامی نیز درج و مصوب 1375/2/25 مجلس شورای اسلامی نیز می باشد.

کلمات کلیدی:

دیه و قانون، مجازات، خسارت، تلغیظ، بیت المال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161783>

